

תת"ע 4148/08/19 - יואל ברשישט נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 4148-08-19 מדינת ישראל נ' ברשישט

בפני
מבקש
נגד
משיבה
החלטה

כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
יואל ברשישט
מדינת ישראל

בפניי בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דנן בהיעדרו של המבקש.

העובדות הצריכות לעניין:

1. ביום 22.4.19 הוגש כנגד מר יואל ברשישט (להלן: "**המבקש**"), כתב אישום בגין נהיגה בשכרות, בניגוד לסעיפים 62(3), 64(א3) ולסעיף 39א לפקודת התעבורה.
2. ביום 7.9.20, התקיים דיון אליו לא התייצב המבקש, ולאחר שהוצג אישור מסירה כדיון, הורשע המבקש (בהיעדרו) בעבירה שיוחסה לו, והושתו עליו: קנס בסך 1,500 ₪, פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים, וכן פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, על תנאי למשך 3 שנים (להלן: "**פסק הדין**").
3. ביום 17.12.20 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו לביטול פסק הדין.
4. זה המקום לציין כי הדיון בעניינינו של המבקש נדחה מספר פעמים, הן בשל מצב בטחוני, הן לבקשת נאשם (בקשת דחייה אחת בשל טיסה לחו"ל, ושנייה לצורך קבלת ייצוג משפטי), והן בשל מצב חירום בשל נגיף הקורונה וההוראות בדבר קיום דיונים.

טענות הצדדים:

5. לטענת המבקש, לא התייצב לדיון בתום לב. המבקש מפרט כי בשבוע של קיום הדיון, אביו חש ברע, ובשל החשש כי המדובר בקורונה, נכנס המבקש לבידוד עצמי. בנוסף, לאחר שהתברר כי אכן אביו חולה בקורונה, המבקש לקח על עצמו את כל הטיפול באביו, הן מבחינת קניית מזון, והן מבחינת הטיפול במשפחה.
6. המבקש מציין כי לאור הלחץ שחווה, כלל לא זכר כי עליו להתייצב לדיון, ורק בנסיבות אלה בלבד, סבור המבקש כי יש להורות על ביטול פסק הדין ולקיום דיון מחודש.
7. המשיבה מתנגדת לבקשה, וטוענת כי המדובר בעבירה שעניינה נהיגה בשכרות. עוד טוענת כי המבקש ידע

אודות התיק נשוא הבקשה, קיבל לידיו זימון כדין ובחר שלא להתייצב.

8. לטענת המבקשת, גזר הדין ניתן לפני כשלושה חודשים ומשכך מדובר בגזר דין חלוט. עוד נטען כי, מאישורי המחלה המצורפים עולה כי הדגימות נלקחו מעל לשבוע לאחר מתן גזר הדין, ומשכך, אין קשר בין מצבו הנפשי בשל מחלת אביו, לבין אי הגעתו לדיון.
9. המשיבה מציינת כי המבקש לא ציין בבקשתו טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי ההליך מחדש, וכי לא הרים את נטל השכנוע גם באשר לעיוות הדין שייגרם לו ככל ובקשתו לא תתקבל, ומפנה בעניין לבש"פ 5988/06, לבש"פ 6125/09 וע"פ 6955/15.
10. בסיום דבריה, טוענת המשיבה כי המבקש לא טרח לפנות לבית המשפט בטרם גזר הדין הפך חלוט, וכי העונש אשר הושת עליו מצוי במתחם הענישה, ולכן, לדידה, יש להעדיף את עקרון סופיות הדין והוודאות המשפטית.

דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לבקשה, אני סבורה, כי בנסיבות העניין דין הבקשה להתקבל, והכל כפי שיבואר להלן.

11. סעיף 130(ח) לחוק קובע כדלקמן:
- "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".**
12. כלומר, תחילה יש לבחון אי מתי הומצא לנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד ההמצאה כאמור. ככל שחלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.
13. לאחר מכן, לגופה של הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: **"הלכת איטליא"**)).
14. בענייננו, המבקש נמנע מלציין בבקשתו מתי הומצא לו פסק הדין, ולפיכך, גם אין לדעת אי מתי יש להתחיל במניין שלושים הימים העומדים לרשותו לשם הגשת בקשה מעין הבקשה דנן. מעבר לכך, מתגובת המשיבה עולה, כי היא מתנגדת לבקשה ולפיכך, ברי, כי הבקשה הוגשה שלא בהסכמת התובע. במצב דברים זה ובהתאם להוראת החוק, די בכך כדי להוביל לדחיית הבקשה על הסף.
15. באשר לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדיון, טוען המבקש שנדרש לטפל באביו ובשל הלחץ שהוטל על כתפיו, נמנע ממנו מלהתייצב לדיון. בעניין אי התייצבות לדיון בשל מחלת נאשם, נקבע בפסיקה זה מכבר, כי סיבה זו לא מצדיקה כשלעצמה את ביטול פסק הדין (ראו רע"פ 2282/07 **דגן נ' מדינת ישראל**). יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהתקופה בה אנו מצויים ובהחלט ניתן להבין מצב בו נדרש המבקש לסייע למשפחתו עת שהו בבידוד ואכן, גם נמצאו חיובים לנגיף הקורונה מאוחר יותר.

16. אכן, מצופה ממי שיודע כי מתנהל נגדו הליך פלילי, שלא ישקוט על שמריו, אלא יפעל מבעוד מועד להגשת בקשת דחייה מקום שיודע כי נבצר ממנו להתייצב לדין בעניינו. עיון בתיק מגלה כי המבקש אכן היה מעורה בתיק וזאת למרות מספר הדחיות שניתנו ולכן, מצאתי מקום לקבוע כי אי התייצבותו לדין בגינו נשפט בהיעדרו לא מונע מזלזול כלפי ביהמ"ש, אלא מכורח המציאות.

17. באשר לחשש מפני עיוות דין, עיון מחדש בעברו התעבורתי של המבקש כמו גם בענישה שהושתה עליו, מובילים למסקנה כי ייטב אם ינתן למבקש יומו בדין.

18. לאחר ששקלתי את חומרת העבירה המיוחסת למבקש, את וותק נהיגתו והרשעותיו הקודמות, את הערך החברתי המוגן בעבירה זו - שלום הציבור ושלמות הגוף ובהתחשב בענישה אשר הושתה עליו והנסיבות כולן, אני סבורה כי קיים חשש מפני עיוות דין ככל שהבקשה לביטול פסק הדין תידחה ולכן, לאור הנימוקים המפורטים, מורה על **ביטול פסק הדין שניתן בהיעדר וקובעת דין ליום 17/2/21, שעה 09:20.**

5129371

ניתנה היום, ג' שבט תשפ"א, 16 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.